

РЕШЕНИЕ

№ 220

гр. Сливен , 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VI СЪСТАВ в публично заседание на осемнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Минчо Ст. Минев

при участието на секретаря Тания Т. Иванова
като разгледа докладваното от Минчо Ст. Минев Гражданско дело № 20212230101489 по описа за 2021 година

В молбата на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица (ДСП –Твърдица) се излага, че с решение на Окръжен съд - гр. Сливен от 2001-ва година А. Д. А., ЕГН: *****, който сега е на 58 години, е поставен под пълно запрещение, а съгласно удостоверение № 8415/19.12.2014 г., издадено от Органа по настойничество и попечителство при община Твърдица, за негов настойник е назначен Ж. Г. СТ. - директор на социалната институция ДПЛУИ гр. Твърдица.

Твърди се, че той е лице с трайно увреждане. Фамилно обременен- майка с психично заболяване. Тежко разстроен логопатен говор. Говори с прости изречения, но не може да поддържа смислен разговор. Посещава трудотерапевтичен кабинет, където поддържа приятелски отношения с потребители от групата.

Твърди се от директора на ДСП още, че А. има потребност от непосредствен контрол върху поведението и специализирани грижи, каквито не може да получи в семейна среда, тъй като няма близки и роднини, които могат и желаят да поемат такъв ангажимент. Поради това и за да бъдат осигурени необходимите на лицето специализирани грижи и контрол върху поведението се извежда становище, че е необходимо мъжа да остане в специализирана институция със съответния профил, съответстващ на вида на заболяването му, а именно- Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост.

Твърди се и че на територията на община Твърдица не се предлагат други социални услуги в общността, отговарящи на профила на заболяването на лицето. Поради това, на

този етап А. не може да бъде изведен от специализираната институция.

При горните обстоятелства дирекцията отправя искане, на основание чл. 95 ал. 2 от Закона за социалните услуги /ЗСУ/, А. Д. А., ЕГН: ***** да бъде настанен с решение на съда, за срок от три години, в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост - гр. Твърдица, обл. Сливен, където и в момента е настанен по административен ред, със заповед № СУ/Д-СН-ТВ/56-1 от 19.04.2021 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - гр. Твърдица.

В проведеното, на основание чл. 135а ал. 1 от ГПК, онлайн открито съдебно заседание представителя по закон на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица поддържа това искане.

Въпреки разпоредбата на чл.97 ал.2 от ЗСУ, на заседанието не присъства лицето, което се иска да бъде настанено в дома, като отсъствието му се дължи на указание на съда към директора на ДСП в тази връзка- защото е лишено от смисъл да се изследва волята на лице, поставено под пълно запрещение, което пък означава, че то, по силата на закона, не може да формира воля.

Настойникът на А. присъства на заседанието и изрази мнение, че е в интерес на мъжа да продължи да живее в дома- защото това е единствената алтернатива за мъжа, тъй като никой не е проявил желание да се ангажира с грижите за него; не е проявил интерес и дори не го е посетил.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Видно от решение № 90 от 18.06.2001 г., постановено от Окръжен съд - Сливен по гр. дело № 343/2001 г., А.А. е поставен под пълно запрещение, а съгласно удостоверение № 8415/19.12.2014 г. на кмета на община Твърдица за негов настойник е назначен Ж. Г. СТ. - директор на социална услуга ДПЛУИ гр. Твърдица.

Служебно известно е на съда обстоятелството, че с влязло в сила решение на СлРС- № 333/ 03.04.2018г. по гр.д.№1201/2018г., мъжа е бил настанен, за срок от три години, в Дома за пълнолетни лица с умствена изостаналост-Твърдица.

От документа, наречен Доклад за оценка на постигнатите резултати, включени в индивидуалния план, съда установи, че в ДПЛУИ - Твърдица А. е настанен през 1990 г. Също, че общото му състояние не позволява да води самостоятелен живот. Нужда е се от помощ за битово обслужване и лична хигиена ежедневно.

Видно от документа предварителна оценка на потребностите от социални услуги А. се нуждае от постоянни грижи от страна на персонала. Изисква непрекъснато внимание.

Нуждае се от подкрепа и мобилност, за да се придвижва безопасно в социалната услуга. Напълно зависим от персонала за самообслужване и лична хигиена, а в ДПЛУИ гр. Твърдица има на разположение личен лекар, психиатър и зъболекар.

Писменото становище на настойника на А. е, че предвид заболяването на лицето, неговото здравословно и емоционално състояние и дългогодишното му пребиваване в дома, то следва да продължи да живее там.

Видно от изготвената Справка по чл. 95 ал. 3, т. 3 от ЗСУ, към датата 19.04.2021 г. в специализираните институции на територията на Сливенска област няма свободни места в Дом за пълнолетни лица с психични разстройства - гр. Твърдица, а единственото свободно място е в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост - гр. Твърдица.

Така установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Молбата на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица, съотв. отправеното с нея искане, е с правно основание чл. 95 ал. 2 от Закона за социалните услуги. Съдът я преценя като основателна- защото са налице всички поставени от закона изисквания за уважаването ѝ: А.А. е пълнолетно лице, поставено под пълно запрещение; диагнозата му е „Умерена умствена изостаналост. Друга уточнена олигофрения“, а от мненията, изказани в проведеното открито съдебно заседание съда прави извод, че Дома за пълнолетни лица с умствена изостаналост в гр. Твърдица е единствената алтернатива за него- защото никой роднина или близък не се интересува от А.; не го посещава и дори не поддържа контакт с него или пък със служители на ДПЛУИ-Твърдица. В този смисъл е налице хипотезата на чл. 10 ал. 1 от ЗСУ. От друга страна, А. има необходимост от съдействие и подкрепа в ежедневието, както и от специализирани грижи, но не може да ги получи в семейна среда, докато в ДПЛУИ - гр. Твърдица има необходимите за това специалисти- социален работник, трудотерапевт, личен асистент, медицинско лице. Установи се поделото, че никой не е проявявал интерес към мъжа; не го е търсили или посещавал дори.

Ето защо съда прави извод, че е в интерес на лицето да продължи да живее в дома, а при същите съображения преценя, че настаняването може да е за срока, поискан в молбата на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица- максималния по закон- тригодишен- чл. 98 ал. 3 от ЗСУ, което представлява дългосрочно предоставяне на социалната услуга по смисъла на чл.16 ал.2, т.3.

Впрочем, сходно е мнението на настойника на А. - изразено както в писмен вид, така и заявено в съдебно заседание.

При изложеното, Сливенски районен съд

РЕШИ:

На основание чл. 95 ал. 2 от Закона за социални услуги ПРЕДОСТАВЯ на пълнолетния, поставен под пълно запрещение, А. Д. А., с ЕГН: *****, социална услуга за резидентна грижа, която се осъществява в специализирана среда, като за срок от три години ГО НАСТАНЯВА в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост- гр. Твърдица, на адрес: м. „Метанит” № 1.

РЕШЕНИЕТО подлежи, на основание чл. 98 ал. 1 от ЗСУ, на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Сливенски окръжен съд, в 7-мо дневен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____